

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2025 m. spalio d. Nr. S-2025/ (7-2025/112)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo A.A. (toliau – Pareiškėja) 2025-07-31 skundą (toliau – Skundas) dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2025-07-10 sprendimo Nr. 68-44 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Komisijos 2025-09-16 posėdyje Pareiškėjos atstovas B.B. ir Inspekcijos atstovas C.C. dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja skunde nurodo, kad su Sprendimo išvadomis ir apskaičiuotais papildomai mokėtinais mokesčiais nesutinka iš dalies, t. y. nesutinka su mokesčių administratoriaus išvadomis, jog velionis B.A. 2018, 2020 – 2022 m. vykdė virtualios valiutos individualią veiklą. Pasisako dėl mokesčių bazės apskaičiavimo vadovaujantis Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalimi pagrįstumo parduotų butų, esančių (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), atžvilgiu bei teikia argumentus dėl atleidimo nuo delspinigių visa apimtimi.

Dėl individualios veiklos pajamų

Pareiškėja pažymi, kad nesant bent vieno iš individualios veiklos sąvokoje (Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 2 straipsnio 7 dalyje) nustatytų požymių, veikla nekvalifikuojama kaip individuali veikla. Teigia, kai platforma automatiškai kopijuoja kito asmens atliekamus mainus, o pats gyventojas nesiima jokių aktyvių veiksmų ir nesudarinėja kitokių su kriptovaliuta susijusių sandorių, todėl yra netenkinamas savarankiškumo kriterijus.

Pasisako dėl tęstinumo požymio ir akcentuoja, kad B.A. atlygio iš operacijų su kriptovaliuta periodiškai negavo, atskirais atvejais turėjo tik keletą sandorių, kurie priskirtini atsitiktiniams. Pažymi, kad 2019 m. B.A. kriptovaliutos sandorių apskritai nevykdė, todėl vykdytus virtualios valiutos pirkimo / keitimo / kasimo / pardavimo sandorius priskirti individualiai veiklai nėra pakankamo pagrindo, o Inspekcija neįrodė, kad 2018, 2020 – 2022 m. virtualios valiutos veiklos pajamos nebuvo atsitiktinės.

Pareiškėjos atstovo 2025-09-17 pateiktame Komisijai rašte „Dėl papildomos informacijos“ (toliau – Raštas) pasisakoma dėl senaties termino pažeidimo vertinant individualios veiklos pajamas už 2018 m. bei išlaidų vertinimo nustatant 2021 m.

individualios veiklos apmokestinamąsias pajamas, apskaičiuotų gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM), valstybinio socialinio draudimo (toliau – VSD) ir privalomojo sveikatos draudimo (toliau – PSD) įmokų sumų.

Dėl mokesčių bazės apskaičiavimo pagrįstumo

Pareiškėja, vadovaudamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika¹, nurodo, kad MAJ 70 straipsnis skirtas tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus, mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų. Pareiškėja nurodo, jog nėra aišku, ar Inspekcijai nustatinėjant parduotų butų ((duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini)) statybines vertes buvo nustatytas ir įvertintas pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), todėl jai nėra aišku dėl nustatytos GPM bazės ir mokestinės prievolės dydžio pagrįstumo.

Dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių

Pareiškėja vadovaudamasi MAJ 141 ir 8 straipsnio nuostatomis, LVAT praktika² ir Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo (toliau – Konstitucinis Teismas) suformuota doktrina dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus mano, kad yra pagrindas atleisti ją nuo visos apskaičiuotų delspinigių sumos, t. y. nuo likusios 8 286,85 Eur delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo prievolės sumokėti GPM, PVM ir nekilnojamojo turto mokestį (toliau – NTM) atsiradimo iki B.A. mirties už laikotarpį nuo 2019-03-25 iki 2022-08-12. Pareiškėja akcentuoja, kad veikė kaip sąžiningas mokesčių mokėtojas, nevengė jokių mokestinių prievolių, neraginama savo veiksmais siekė kuo greičiau išspręsti susidariusią problemą, mokestinio patikrinimo metu geranoriškai bendradarbiavo ir jokių procesų nevilkino, sutinka su didžiąja dalimi mokestinių prievolių. Pareiškėja prašo atsižvelgti ir į aplinkybę, jog delspinigių susidarymą lėmė ir ilga mokestinio patikrinimo trukmė, t. y. patikrinimas prasidėjo 2022-09-27 (praėjus (duomenys neskelbtini) po B.A. mirties), o baigėsi tik 2025 m.

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2025-03-21 patikrinimo pažymą Nr. (7.1Mr)-FR0681-23 (toliau – Pažyma) (surašyta B.A., mirusiam (duomenys neskelbtini)). Vilniaus AVMI Pažyma patvirtintas 2025-03-12 patikrinimo aktas Nr. (7.1 Mr) FR0680-75 (toliau – Patikrinimo aktas) ir jame už 2018 – 2022 m. apskaičiuotas mokėtinas 25 029,43 Eur GPM, 45 558 Eur PVM, 255,72 Eur NTM, 13 566,16 Eur VSD ir 6 538,44 Eur PSD įmokų sumos. Vilniaus AVMI Pažyma taip pat atleido nuo 19 532,59 Eur GPM, PVM ir NTM delspinigių mokėjimo.

Sprendime nurodoma, kad Vilniaus AVMI atliko pakartotinį mirusio B.A. GPM, PVM, VSD ir PSD įmokų, NTM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2022-08-13 ir Patikrinimo aktu nustatė, kad B.A. (kartu su sutuoktine A.A.) 2019 – 2021 m. vykdė nekilnojamojo turto pardavimo ekonominę veiklą, iš kurios gavo 525 000 Eur pajamų (pagal Civilinio kodekso nuostatas pajamos padalintos pusiau tarp sutuoktinių). Vadovaujantis Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 3, 32, 57, 58, 63, 64, 71 ir 92 straipsnių nuostatomis, nuo B.A. 2019 – 2020 m. gautų 262 500 Eur pajamų papildomai apskaičiuota 45 558 Eur PVM.

Įvertinus B.A. banko sąskaitų išrašus ir Jungtinės Karalystės mokesčių administratoriaus pateiktą informaciją, Vilniaus AVMI nustatė, kad jis 2018, 2020, 2021, 2022 m. vykdė virtualios valiutos įsigijimo / keitimo / kasimo / pardavimo veiklą, atitinkančią

¹ LVAT 2007-06-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A11-603/2007.

² LVAT 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2343/2011; 2011-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2544/2011

GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje apibrėžtą individualios veiklos sąvoką. Apskaičiuotos individualios veiklos apmokestinamosios pajamos: 2018 m. – 28 818,87 Eur, 2020 m. – 15 900,57 Eur, 2021 m. – 59 698,55 Eur, 2022 m. – 11 726,66 Eur.

Inspekcija Spendime taip pat nurodė, kad Vilniaus AVMI nustatė, jog B.A. ir Pareiškėja D.D. su sutuoktine E.D. mainais į žemės sklypą perdavė bendrosios sutuoktinių nuosavybės teise priklausiusius 105 vnt. UAB „A“ akcijų. Vadovaudamasi GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 30 punkto nuostatomis bei įvertinusi B.A. su Pareiškėja už UAB „A“ akcijas gautas pardavimo pajamas ir patirtas įsigijimo išlaidas bei pritaikius 500 Eur lengvatą, Vilniaus AVMI apskaičiavo, kad B.A. 2019 m. gavo 1 814,89 Eur finansinių priemonių pardavimo apmokestinamųjų pajamų.

Vadovaujantis GPMĮ 3, 6, 17, 19, 22, 27 straipsnių nuostatomis, dėl minėtų pažeidimų Patikrinimo aktu B.A. papildomai apskaičiuotas 25 029,43 Eur GPM.

Pažymėta, jog Vilniaus AVMI taip pat nustatė, kad B.A. nedeklaravo ir nemokėjo NTM. Vadovaudamasi Nekilnojamojo turto mokesčio įstatymo 6, 7, 9, 12 straipsnių nuostatomis Vilniaus AVMI B.A. apskaičiavo 255,72 Eur NTM.

Kaip minėta pirmiau, Vilniaus AVMI Pažyma patvirtino Patikrinimo aktą ir apskaičiavo 8 110,14 Eur GPM, 19 574,76 Eur PVM ir 134,54 Eur NTM delspinigius už laikotarpį nuo prievolės sumokėti GPM, PVM ir NTM atsiradimo iki pakartotinio patikrinimo akto surašymo dienos, t. y. už laikotarpį nuo 2019-05-02 iki 2025-03-12. Vilniaus AVMI įvertinusi B.A. mirties datą ir vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo bei teisingumo principais atleido nuo 6 886,38 Eur GPM, 12 540,69 Eur PVM ir 105,52 Eur NTM delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2022-08-13 iki 2025-03-12.

Inspekcija sutiko su Patikrinimo akte padarytomis išvadomis ir atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, cituodama GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies nuostatas ir LVAT praktiką³, nurodė kad B.A. virtualios valiutos pirkimo / keitimo / kasimo / pardavimo veiklą vykdė tęstinį laikotarpį, t. y. 2018, 2020 - 2022 m., savarankiškai, aktyviai ir niekieno neįtakojamas – įsigijo skirtingų rūšių virtualią valiutą, savarankiškai ją kasė, keitė vienos rūšies virtualią valiutą į kitą, patyrė virtualios valiutos įsigijimo išlaidas, kas rodo, kad šios veiklos pajamos nebuvo atsitiktinės. Inspekcijos vertinimu, byloje nustatytų aplinkybių visuma leidžia daryti vienareikšmišką išvadą, kad B.A. tikrintuoju laikotarpiu vykdyta veikla atitinka visus individualios veiklos požymius, todėl jo gautos virtualių valiutų pardavimo pajamos pagrįstai buvo priskirtos individualios veiklos pajamoms ir atitinkamai apmokestintos.

Dėl ekonominės veiklos vykdymo 2019 - 2020 m. bei nekilnojamojo turto pardavimo pajamų, įsigijimo išlaidų ir apmokestinimo Inspekcija, vadovaudamasi LVAT praktika⁴ ir Europos Bendrijos Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir Direktyva 2006/112/EB, PVM direktyva) 12 straipsnio 1 dalimi, Spendime nurodo, kad patikrinimo metu atsižvelgiant į B.A. kartu su sutuoktine (Pareiškėja) vykdytus nekilnojamojo turto pardavimo sandorius bei nustačius savarankiškumo, tęstinumo, atsikartojamumo, versliškumo, ekonominės naudos siekimo požymius,

³ LVAT teisėjų išplėstinės kolegijos 2006-06-06 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-5-902/2006; išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-10-20 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-14-916/2006; LVAT 2011-06-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-1489/2011; 2016-01-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-138-438/2016; 2016-12-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1575-438/2016; 2019-03-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3501-438/2019; 2006-06-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-5-902/2006, 2009-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-66/2009 ir kt.; 2010-12-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-1747/2010, 2012-04-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1453/2012; 2015-02-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1086-662/2015.

⁴ LVAT 2012-07-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A-602-200-12; 2021-06-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1645-575/2021.

pagrįstai konstatuota, jog B.A. vykdė ekonominę veiklą ir iš šios veiklos gavo apmokestinamųjų pajamų.

Sprendime cituojamos MAJ 70 straipsnio 1 dalies, Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintos Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4, 20 ir 29 punktų nuostatos bei konstatuojama, kad patikrinimo metu Pareiškėjai nepateikus dvibučio namo, esančio (duomenys neskelbtini), statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, o B.A. prie 2020-11-04 pateiktos Pajamų mokesčio deklaracijos už 2019 m. nepridėjus minėtų dokumentų, taip pat Pareiškėjai nepateikus dvibučio namo, esančio (duomenys neskelbtini), statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, Vilniaus AVMI pagrįstai 2019 ir 2021 m. parduotų dvibučių namų statybines vertes apskaičiavo vadovaudamasi MAJ 70 straipsnio 1 dalies, Taisyklių 4, 6 20 bei 29 punktų nuostatomis ir UAB „B“ parengtu nekilnojamojo turto atkūrimo kaštų (statybinės vertės) kainynu. Inspekcija Sprendime taip pat detaliai aprašė ir kitus perleistus nekilnojamojo turto objektus, nurodė, kad įvertinus Pareiškėjos pateiktus dokumentus, pirkėjų, įsigijusių nekilnojamą turtą iš B.A. ir Pareiškėjos pateiktus paaiškinimus, Vilniaus m. Savivaldybės administracijos pateiktą ir kitą patikrinimo metu nustatytą informaciją, Vilniaus AVMI pakartotinio patikrinimo metu ekonominei veiklai nepriskyrė žemės sklypo dalies su butu (duomenys neskelbtini) pardavimo, tačiau dėl kitų pardavimų konstatavo, jog nekilnojamąjį turtą (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), B.A. ir Pareiškėja statė ne asmeniniams poreikiams tenkinti, žemės sklypų įsigijimo ir namų statybos bei pardavimo sandoriai buvo ne atsitiktiniai, žemės sklypų (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) įsigijimas taip pat buvo skirtas ne asmeninėms reikmėms, žemės sklypų pardavimo sandoriai irgi buvo ne atsitiktiniai. B.A. veikla atitinka PVMĮ 2 straipsnio 5 dalyje apibrėžtą ekonominės veiklos apibūdinimą, todėl vadovaujantis PVMĮ 3 straipsnio 1 dalies, 32 straipsnio nuostatomis, B.A. 2019 – 2021 m. gautos pajamos už parduotus žemės sklypus (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) su gyvenamaisiais butais (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), taip pat gautos pajamos už parduotus žemės sklypus (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), pripažinti PVM apmokestinamais tiekimais (pajamomis) dėl ko B.A. apskaičiuotas 45 558 Eur mokėtinas PVM.

Inspekcija pažymėjo, kad Pažymoje yra nurodyta, jog pakartotinio patikrinimo akte konstatuota, kad atėmus apskaičiuotą PVM B.A. 2019 m. gavo 6 695,89 Eur apmokestinamųjų nekilnojamojo turto pardavimo pajamų, taip pat pakartotinio patikrinimo akte konstatuota, kad atėmus apskaičiuotą PVM B.A. 2020 m. gavo 1 207,55 Eur apmokestinamųjų nekilnojamojo turto pardavimo pajamų, todėl Pareiškėjos argumentai dėl GPM bazės ir mokesstinės prievolės dydžio pagrįstumo atsižvelgiant į apskaičiuotą PVM yra nepagrįsti.

Dėl Pareiškėjos argumentų atleisti nuo likusių 8 286,85 Eur delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo prievolės sumokėti GPM, PVM ir NTM atsiradimo iki B.A. mirties už laikotarpį nuo 2019-03-25 iki 2022-08-12 Inspekcija Sprendime pažymėjo, kad nagrinėjamu atveju nėra MAJ 100 straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų.

Pasisakydama dėl galimybės atleisti nuo likusios delspinigių dalies mokėjimo vadovaujantis MAJ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo principais, Inspekcija laikosi pozicijos, kad toks prašymas negali būti tenkinamas vadovaujantis LVAT praktika⁵. Inspekcija taip pat pastebėjo, jog Vilniaus AVMI 2025-03-21 Pažyma atleido B.A. nuo 6 886,38 Eur GPM, 12 540,69 Eur PVM ir 105,52 Eur NTM delspinigių, kas atitinkamai

⁵ LVAT 2013-09-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-1470/2013; 2017-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-144-602/2018.

sudaro 85 proc., 64 proc., 78 proc. delspinigių prievolių ir ginčo situacijoje jokios išskirtinės aplinkybės nėra nustatytos, mokesčių administratorius B.A. tikrinimo veiksmus pradėjo ir atliko jam MAĮ suteiktose kompetencijos ribose, nepažeidžiant MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų patikrinimo atlikimo senaties terminų.

Inspekcija 2025-09-25 rašte Nr. (24.10-31-5 Mr)-R-3634 „Dėl paaiškinimų pateikimo“ pasisakė dėl Pareiškėjos atstovo Rašte pateiktų argumentų ir jų įtakos velionio B.A. apmokestinimui.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos Skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas sprendimas iš dalies keistinas, 2018 m. eliminuojant apskaičiuotus mokesčius nuo individualios veiklos pajamų bei atliekant perskaičiavimą už 2021 m. koreguojant leidžiamus atskaitymus nuo individualios veiklos pajamų, t. y. leidžiamais atskaitymais pripažįstant sumą, lygią 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų.

Iš Pareiškėjos Skundo ir Rašto turinio matyti, kad ginčas vyksta dėl B.A. 2018, 2020 – 2022 m. iš virtualios valiutos vykdytų sandorių gautų pajamų apmokestinimo ir pripažinimo vykdytą individualią veiklą, dėl nustatytos GPM bazės ir mokesstinės prievolės dydžio pagrįstumo nustatinėjant parduotų butų ((duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini)) statybines vertes bei dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių visa apimtimi.

Kadangi mokesstinio ginčo nagrinėjimo dalyką ir pagrindą, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynybos būdą bei apimtį, nustato pats skundą padavęs subjektas, skunde suformuluodamas materialųjį teisinį reikalavimą bei nuroydamas aplinkybes, kuriomis jį grindžia (pvz., LVAT 2012-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-257/2012; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2014-04-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-261-1032/2014, 2024-07-17 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-611-662/2024), Komisija savo sprendime pasisakys dėl Pareiškėjos skunde Komisijai ir Pareiškėjos atstovo Rašte nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Sprendimu motyvų.

Dėl individualios veiklos

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos konstatuota aplinkybe, kad B.A. gautos virtualių valiutų pardavimo pajamos priskirtinos individualios veiklos pajamoms ir atitinkamai apmokestintos. Kaip minėta pirmiau, Pareiškėja Skunde akcentuoja, kad B.A. veiksmuose su virtualiomis valiutomis nėra nei savarankiškumo, nei tęstinumo požymių.

Komisija pažymi, jog individualios veiklos sąvoka apibrėžta GPMĮ 2 straipsnio 7 dalyje, t. y. savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį: <...>.

Kaip teisingai pažymėjo mokesčių administratorius, LVAT, formuodamas vienodą administracinių teismų praktiką taikant įstatymus dėl GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies aiškinimo ir taikymo, ne kartą yra pasisakęs, kad vertinant, ar gyventojų veikla gali būti kvalifikuojama kaip individuali veikla, būtina nustatyti veiklos savarankiškumo, versliškumo, tęstinumo požymių ir tokios veiklos tikslo – ekonominės naudos siekimo – buvimą, o taip pat tokios veiklos priskirtinumą išvardytoms veiklos rūšims⁶ (nagrinėjamu atveju – savarankiškai bet kokio pobūdžio komercinei arba gamybinei veiklai (GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies 1 punktą)). Taigi, siekiant konstatuoti individualios veiklos egzistavimą, būtina požymių visuma, t. y. savarankiškumas, versliškumas, tęstinumas. Nenustačius bent vieno iš pirmiau paminėtų

⁶ LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-06-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-5-902/2006; LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-10-20 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-14-916/2006; LVAT 2009-08-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-146-266/2009; LVAT 2010-10-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-1073/2010; LVAT 2012-03-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-102/2012; LVAT 2013-06-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-934/2013 ir kt.

būtinųjų požymių, atitinkama veikla GPMĮ 2 straipsnio 7 dalies prasme individualia veikla negali būti pripažinta.

Gyventojų pajamos, gautos iš virtualių valiutų pirkimo-pardavimo, ar iš pasigamintos virtualios valiutos pardavimo, apmokestinamos kaip individualios veiklos pajamos, jeigu mokesčių mokėtojas tokią veiklą vykdo siekdamas iš to gauti ekonominės naudos sau, t. y. užsiima tokio pobūdžio veikla tęstinį laikotarpį ir jo vykdoma veikla atitinka individualiai veiklai nustatytų kriterijų visumą (tęstinumas, savarankiškumas ir ekonominės naudos siekimas⁷).

Tęstinumas pasireiškia tuo, kad asmuo atlieka ne vienkartinės ūkinės operacijas, o jo veiksmams yra būdingas pasikartojimas bei galimybė tokius sandorius sudaryti ir ateityje. LVAT ne kartą yra pažymėjęs, jog tokios veiklos vykdymo aplinkybės kaip nevienkartinis, nuolatinis sandorių sudarymas, jų skaičius, tęstinis jų sudarymo laikotarpis (pasikartojimas) sudaro pagrindą konstatuoti tokios veiklos tęstinumo požymį⁸.

Ekonominės naudos siekimas – siekis gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį, kas reiškia, kad gyventojas tam tikrą laikotarpį pasikartojančiais sandoriais savo pajamas investuoja į veiklą, iš kurios nuolat uždirba pajamas, tikėdamasis gauti pelno⁹.

GPMĮ prasme savarankiška veikla LVAT praktikoje laikytina tokia veikla, kurią vykdydamas asmuo veikia savo valia ir nuožiūra, nepriklausomai nuo kitų asmenų, ir iš kurios tiesiogiai gauna pajamas. Savarankiškai veikdamas fizinis asmuo pats sprendžia su savo veikla susijusius klausimus, pats investuoja (savo nuosavomis ar skolintomis lėšomis (turtu)), dengia su veiklos vykdymu susijusias išlaidas, paskirsto ir naudoja gautas pajamas. Kitaip tariant, veiklos savarankiškumas yra suprantamas kaip savarankiškas su veikla susijusios ekonominės, komercinės, teisinės rizikos prisiėmimas.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad pakartotinio patikrinimo metu, vadovaujantis B.A. banko sąskaitų išrašais ir Jungtinės Karalystės mokesčių administratoriaus pateikta informacija, nustatyta, kad B.A. per Jungtinės Karalystės kripto platformą Kraken 2018, 2020 - 2022 m. vykdė virtualios valiutos pirkimo / keitimo / kasimo / pardavimo sandorius iš kurių 2018 m. gavo 42 067,64 Eur pajamų ir patyrė 13 248,77 Eur išlaidų (apmokestinamosios pajamos 28 818, 87 Eur), 2020 m. gavo 25 254,49 Eur pajamų ir patyrė 9 353,92 Eur išlaidų (apmokestinamosios pajamos 15 900,57 Eur), 2021 m. gavo 74 166,10 Eur pajamų ir patyrė 14 467,55 Eur išlaidų (apmokestinamosios pajamos 59 698,55 Eur), 2022 m. gavo 11 752,15 Eur pajamų ir patyrė 25,49 Eur išlaidų (apmokestinamosios pajamos 11 726,66Eur).

Komisija sutinka su Inspekcijos išvadomis, jog B.A. vykdyta veikla (virtualių valiutų pirkimo / keitimo / kasimo / pardavimo veikla) atitinka visus individualios veiklos požymius, kadangi iš Vilniaus AVMI nustatytų duomenų matyti, kad B.A. tikrinamuoju laikotarpiu atliko 839 transakcijas su pirmiau minėtomis kriptovaliutomis (tęstinumo požymis); veiklą vykdė savo nuožiūra, nepriklausomai nuo kitų asmenų, pats sprendė su šia veikla susijusius klausimus, investavo ir dengė su veiklos vykdymu susijusias išlaidas (savarankiškumo požymis); siekė gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį, neatsižvelgiant į tai, ar ši veikla pelninga ar nepelninga (ekonominės naudos siekimas).

⁷ LVAT 2021-02-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-384-438/2021.

⁸ LVAT 2006-10-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A-14-916/2006, LVAT 2009-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-66/2009; 2009-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-499/2009; 2012-09-27 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1715/12; 2016-01-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A-138-438/2016; 2016-09-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-902-602/2016; 2016-12-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1575-438/2016; 2019-03-20 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3501-438/2019.

⁹ LVAT 2006-06-16 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-5-902/2006; 2009-02-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-66/2009.

Paminėtina, kad Vilniaus AVMI nustatė, jog B.A. gautos individualios veiklos pajamos sudarė: 2018 m. – 42 067,64 Eur, 2020 m. – 25 254,49 Eur, 2021 m. – 74 166,10 Eur, 2022 m. – 11 752,15 Eur. Komisijos vertinimu, toks operacijų kiekis ir apimtis su virtualia valiuta nelaikytinas atsitiktiniu, priešingai, rodo, kad B.A. aktyviai veikė siekdamas gauti ekonominės naudos.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad B.A. 2020 – 2022 m. vykdyta veikla (pirkimo / keitimo / kasimo / pardavimo) atitinka visus individualios veiklos požymius, todėl jo gautos iš virtualių valiutų pardavimo pajamos pagrįstai priskirtos individualios veiklos pajamoms.

Pagal GPMĮ 5 straipsnį 1 dalį pajamų mokesčio objektas yra gyventojų pajamos, pagal šio straipsnio 2 dalį – nuolatinio Lietuvos gyventojų pajamų mokesčio objektas yra pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvoje ir ne Lietuvoje, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį. GPMĮ 6 straipsnio 1 dalis nustato, kad pajamų mokesčio tarifas yra 15 proc., jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. Pagal GPMĮ 8 straipsnio 1 dalį, pajamos pripažįstamos jų gavimo momentu, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

GPMĮ 16 straipsnio 1 dalies 3 punktą nustato, kad apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas, iš pajamų GPMĮ 18 straipsnio nustatyta tvarka atimami leidžiami atskaitymai, susiję su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu.

GPMĮ 18 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais laikomos su per mokestinį laikotarpį faktiškai gautomis arba uždirbtomis individualios veiklos pajamomis susijusios nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos įprastinės šiai veiklai išlaidos. Pagal minėto straipsnio 8 dalį išlaidos turi būti pagrįstos dokumentais, turinčiais visus Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme ir kituose Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus, jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija nenustato, kad tam tikri rekvizitai atitinkamiems dokumentams nėra būtini. Pagal GPMĮ 18 straipsnio 11 dalį nuo individualios veiklos pajamų gyventojų mokėtinos socialinio draudimo ir PSD įmokos priskiriamos leidžiamiems atskaitymams tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo gautos arba uždirbtos individualios veiklos pajamos, nuo kurių tos įmokos apskaičiuotos. GPMĮ 18 straipsnio 12 dalyje nustatyta, kad apskaičiuojant apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas, gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais gali būti pripažįstama suma, lygi 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų. Gyventojas, pasirinkęs apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas apskaičiuoti šioje dalyje nustatyta tvarka, neprivalo turėti atskaitomą sumą pagrindžiančių dokumentų.

Kaip minėta pirmiau, Inspekcija patvirtino Vilniaus AVMI apskaičiuotus mokėtinus mokesčius dėl su virtualia valiuta vykdytos individualios veiklos už 2018, 2020 – 2022 m. Pareiškėjos atstovas tiek posėdžio metu tiek ir po posėdžio pateiktame Rašte nurodė, kad MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius fizinio asmens mokamo pajamų mokesčio nuo pajamų iš individualios veiklos mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir trejus praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradedama mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad Vilniaus AVMI patikrinimą pradėjo 2022 m., išrašius pavedimą tikrinti 2022-09-26 raštu FR0773-1354, vadinasi, kaip teisingai nurodė Pareiškėjos atstovas, mokesčių administratorius apskaičiuoti mokestines prievoles už 2018 m. vykdytą individualią veiklą negalėjo. Iš 2025-09-25 rašto Nr. (24.10-31-5 Mr)-R-3634 turinio galima teigti, jog šį pažeidimą pripažino ir pats mokesčių administratorius. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį, jog MAĮ 68 straipsnio 1 dalis, kurioje įstatymų leidėjas vienareikšmiškai pasisakė tik dėl mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo terminų, nedraudžia mokesčių

administratoriui remtis (vadovautis) papildoma įrodomąja medžiaga, kurioje užfiksuotos ankstesniais laikotarpiais atsiradusios faktinės aplinkybės, svarbios teisingam mokesčio apskaičiavimui (perskaičiavimui). Todėl mokesčių administratorius, siekdamas įvertinti veiklos tęstinumą, gali vertinti ankstesnių laikotarpių duomenis, nepažeisdamas mokesčių apskaičiavimo arba perskaičiavimo terminų.

Pastebėtina, kad pagal MAĮ 66 straipsnio 2 dalies nuostatas <...> mokesčių mokėtojai priklausantį mokėti mokesť apskaičiuoja mokesčių administratorius, <...>. Komisija pati perskaičiuoti mokėtinų mokesčių negali, nes Komisijai mokesčių administravimo funkcija pagal MAĮ nuostatas nėra priskirta. Komisija, siekdama proceso operatyvumo, kreipėsi į mokesčių administratorių, kad pastarasis perskaičiuotų mokėtinus mokesčius už 2018 m., eliminuojant apskaičiuotus mokesčius nuo individualios veiklos pajamų. Vilniaus AVMI 2025-09-26 el. paštu pateikė perskaičiavimą.

Taigi, eliminavus 2018 m. individualios veiklos pajamas ir nuo jų apskaičiuotus mokesčius, nuo B.A. 2018 m. gautų 15 425,35 Eur pajamų (13 725,35 Eur darbo užmokesčio pajamų + 1 700 Eur kito turto nuomos pajamų), apmokestinamų taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą, atėmus pagal GPMĮ 20 straipsnio 1 dalies nuostatas taikytiną 0 Eur metinį neapmokestinamąjį pajamų dydį (toliau – MNPD), apskaičiuota 15 425,35 Eur (15 425,35 Eur – 0 Eur) apmokestinamųjų pajamų suma, nuo kurios, taikant 15 proc. tarifą, apskaičiuojama 2 313,80 Eur (15 425,35 Eur x 15 proc.) GPM suma. Mokesť išskaičiuojantis asmuo iš gyventojų pajamų išskaičiavo 1 639 Eur GPM, todėl atsižvelgiant į tai, apskaičiuojama papildomai mokėtina 675 Eur (2 313,80 Eur – 1 639 Eur) GPM suma. Eliminavus 2018 m. individualios veiklos pajamas, VSD ir PSD įmokos neapskaičiuojamos.

Kaip minėta pirmiau, leidžiamus atskaitymus, susijusius su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu, reglamentuoja GPMĮ 18 straipsnis. Pareiškėjos atstovo vertinimu apskaičiuojant B.A. 2021 m. apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas mokesčine prasme asmeniui yra palankiau leidžiamais atskaitymais pripažinti ne faktiškai patirtas išlaidas, o sumą, lygią 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų. Atsižvelgiant į tai, kad GPMĮ numato galimybę gyventojui pasirinkti ir Pareiškėjos atstovas išreiškė tokią valią, Komisija nemato teisinių priežasčių minėto prašymo netenkinti. Pastebėtina ir tai, kad Pažyma surašyta mirusio asmens atžvilgiu, kurio paveldėtoja kvestionuoja individualios veiklos vykdymą, todėl Inspekcijos 2025-09-25 rašte Nr. (24.10-31-5 Mr)-R-3634 pateiktas vertinimas, dėl negalėjimo ginčo atveju leidžiamais atskaitymais pripažinti sumą lygią 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų, atmestinas.

Komisijai dėl pirmiau įvardintų priežasčių pačiai negalint perskaičiuoti mokėtinų mokesčių, mokesčių perskaičiavimą už 2021 m. atliko mokesčių administratorius ir pateikė 2025-09-26 el. paštu. Taigi, apskaičiuojant B.A. 2021 m. apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas, leidžiamais atskaitymais pripažinus sumą, lygią 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų, apskaičiuojama, kad B.A. 2021 m. gavo 51 916,27 Eur (74 166,10 Eur – 22 249,83 Eur) apmokestinamųjų individualios veiklos pajamų. Apskaičiuotos 51 916,27 Eur individualios veiklos apmokestinamosios pajamos viršijo 35 000 Eur, todėl pajamų mokesčio kreditas (toliau – PMK) neapskaičiuojamas ir yra lygus 0. B.A. 2021 m. gautas 51 916,27 Eur apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas apmokestinus 15 proc. GPM tarifu bei atėmus apskaičiuotą 0 Eur PMK, B.A. apskaičiuojamas 7 787,44 Eur ((51 916,27 Eur x 15 proc.) – 0 Eur) GPM.

Pagal GPMĮ 20 straipsnio 1 dalies nuostatas neapmokestinamasis pajamų dydis (toliau – NPD) taikomas tik su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms. MNPD, jeigu šio straipsnio 6 dalyje nenustatyta kitaip, taikomas tokia tvarka: 1) MNPD negali būti didesnis negu 4 800 Eur, jeigu GMP neviršija minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, dvylikos dydžių sumos. Kai GMP viršija minimalios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių

metų sausio 1 dieną, dvylikos dydžių sumą, MNPD, jeigu šio straipsnio 6 dalyje nenustatyta kitaip, negali būti didesnis negu suma, apskaičiuota pagal šią formulę: Gyventojui taikytinas MNPD = 4 800 – 0,19 x (GMP – dvylika minimaliosios mėnesinės algos, galiojusios einamųjų kalendorinių metų sausio 1 dieną, dydžių). Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020-10-14 „Nutarimu dėl 2021 metais taikomo minimaliojo darbo užmokesčio“ Nr. 1114 minimali mėnesinė alga (toliau – MMA) nuo 2021-01-01 – 642 Eur; 12 mėn. MMA – 7 704 Eur (642 Eur x 12 mėn.). Pagal GPMĮ 20 straipsnio 7 dalį GMP yra lygus gyventojų mokestinio laikotarpio apmokestinamųjų pajamų, išskyrus apmokestinamąsias pajamas, kurioms taikomas šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytas mokestio tarifas, pajamas, nuo kurių mokestis sumokėtas įsigyjant verslo liudijimą, taip pat išmokas, mokamas pasibaigus ar nutraukus gyvybės draudimo ar pensijų kaupimo sutartį, neviršijančias sumokėtų įmokų dydžio, sumai, neatėmus šio įstatymo 21 straipsnyje nurodytų išlaidų ir gyventojui taikytino MNPD.

Nustatyta, kad 2021 m. GMP sudarė 164 510,18 Eur (27 562,80 Eur darbo užmokesčio pajamos + 51 916,27 Eur apmokestinamosios individualios veiklos pajamos + 85 031,11 Eur nekilnojamo turto pardavimo apmokestinamosios pajamos) ir viršijo 7 704 Eur, t. y. 12 mėn. MMA. Pagal GPMĮ 20 straipsnio 1 dalies 3 punktą taikytinas MNPD – 0 Eur. Bendra apskaičiuota GPM suma sudaro 26 054,67 Eur (5 512,56 Eur + 7 787,44 Eur + 12 754,67 Eur) GPM:

- su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms 27 562,80 Eur pajamoms pritaikius 0 Eur MNPD, apmokestinamoms 20 proc. GPM tarifu, apskaičiuota 5 512,56 Eur GPM suma;

- iš individualios veiklos gautoms 51 916,27 Eur apmokestinamosioms pajamoms apskaičiuota 7 787,44 Eur GPM suma;

- nekilnojamojo turto pardavimo 85 031,11 Eur apmokestinamoms pajamoms, apmokestinamoms 15 GPM tarifu, apskaičiuota 12 754,67 Eur GPM suma.

Įvertinus, kad mokestį išskaičiuojantys asmenys B.A. 2021 m. išskaičiavo 5 512,56 Eur GPM, už 2021 m. apskaičiuojama mokėtina 20 542,11 Eur (26 054,67 Eur – 5 512,56 Eur) GPM suma.

Valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau – VSDĮ) 5 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad asmenys, kurie verčiasi individualia veikla, išskyrus tuos, kurie vykdo individualią veiklą turėdami verslo liudijimus, draudžiami pensijų, ligos ir motinystės socialiniu draudimu. Vadovaujantis VSDĮ 10 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatomis, asmenų, kurie verčiasi individualia veikla, VSD įmokų bazę nuo 2019 m. sudaro 90 proc. individualios veiklos apmokestinamųjų pajamų (neatėmus PSD ir VSD įmokų) suma.

Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto 2018 m. rodiklių patvirtinimo įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje nustatyti savarankiškai dirbančių asmenų valstybinio pensijų, ligos, motinystės socialinio draudimo įmokų tarifai: - pensijų socialiniam draudimui – 25,30 proc.; - ligos socialiniam draudimui – 1,40 proc.; - motinystės socialiniam draudimui – 2,20 proc. Iš viso – 28,90 proc.

Vadovaujantis VSDĮ 10 straipsnio 5 dalimi, šio įstatymo 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų asmenų socialinio draudimo įmokų bazė, kurią privalo taikyti kiekvienas draudėjas, kalendoriniais metais negali būti didesnė negu praėjusių metų 43 vidutinių darbo užmokesčių (toliau – VDU) suma.

Vadovaujantis 2019-12-17 Lietuvos Respublikos Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto 2020 m. rodiklių patvirtinimo įstatymo Nr. XIII-2697 4 straipsniu, patvirtintas vidutinio šalies darbo užmokesčio, taikomo apdraustųjų asmenų 2020 m. VSD įmokų bazei skaičiuoti, dydis – 1 241,4 euro. Vadinas, individualią veiklą vykdančių asmenų maksimali socialinio draudimo įmokų bazė 2021 m. yra 53 380,20 Eur (43 x 1 241,4 Eur).

Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto 2019 – 2022 m. rodiklių patvirtinimo įstatymo 3 straipsnio 5 dalyje nustatyti savarankiškai dirbančių asmenų valstybinio pensijų, ligos, motinystės socialinio draudimo įmokų tarifai: – pensijų socialiniam draudimui – 8,72 proc.; – ligos socialiniam draudimui – 1,99 proc.; – motinystės socialiniam draudimui – 1,81 proc. Iš viso – 12,52 proc.

Pagal mokesčių administratoriaus 2025-09-26 el. paštu pateiktą mokesčių perskaičiavimą už 2021 m. nustatyta, kad B.A. 2021 m. gavo 51 916,27 Eur apmokestinamųjų individualios veiklos pajamų. Apskaičiuotą VSD įmokų bazę sudaro 46 724,64 Eur (51 916,27 Eur x 90 proc.), todėl apskaičiuojama B.A. mokėtina VSD įmokų suma už 2021 m. – 5 849,93 Eur (46 724,64 Eur x 12,52 proc.).

Pagal Lietuvos Respublikos Sveikatos draudimo įstatymo (toliau – SDĮ) 17 straipsnio 1 dalį asmenų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, PSD įmokas apskaičiuoja ir sumoka draudėjai VSDĮ nustatyta tvarka. Vadovaujantis VSDĮ 17 straipsnio 4 punktu, asmenys, vykdančys individualią veiklą, moka 6,98 proc. dydžio už 2019 m. ir vėlesnius laikotarpius PSD įmokas nuo sumos, nuo kurios skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos. Pagal VSDĮ 10 straipsnio 3 dalies 2 punktą, asmenų, vykdančių individualią veiklą, socialinio draudimo įmokų bazę sudaro 90 proc. (už 2019 m. ir vėlesnius laikotarpius) individualios veiklos apmokestinamųjų pajamų (neatėmus PSD ir VSD įmokų) suma.

Atlikus perskaičiavimą nustatyta, kad B.A. 2021 m. gavo 51 916,27 Eur apmokestinamųjų individualios veiklos pajamų, todėl B.A. už 2021 m. apskaičiuojama mokėtina 3 261,38 Eur (51 916,27 Eur x 90 proc. x 6,98 proc.) PSD įmokų suma.

Dėl GPM bazės ir mokestinės prievolės dydžio pagrįstumo

Pareiškėja Skunde nurodo nesuprantanti, ar Inspekcijai nustatinėjant parduotų butų, esančių adresu (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), statybines vertes buvo nustatytas ir įvertintas PVM, todėl jai nėra aišku dėl nustatytos GPM bazės ir mokestinės prievolės dydžio pagrįstumo.

Komisija pažymi, kad mokesčio apskaičiavimas pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą įtvirtintas MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje, kur numatyta, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prireikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Šio straipsnio įgyvendinimo tvarka detalizuota Inspekcijos viršininko 2004-05-24 sakymu Nr. VA-103 patvirtintose Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklėse (toliau – Taisyklės), kurių 6 punkte nustatyta, kad mokesčių administratorius: 6.1. konstatuoja faktus, aplinkybes, kurioms esant gali būti atliktas įvertinimas, t. y. mokesčių administratorius gali priimti sprendimą mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą tik tada, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyta Taisyklių 4 punkte; 6.2. parenka informacijos, duomenų šaltinį (-ius), reikalingus įvertinimui atlikti. Mokesčių administratorius turi parinkti tuos informacijos ir duomenų šaltinius, kurie leistų nustatyti kuo teisingesnį mokestinės prievolės dydį. Įvertinimui atlikti gali būti naudojamas vienas ar keli informacijos, duomenų šaltiniai; 6.3. atlieka vertinimą. Mokesčių administratorius įvertinimą turi atlikti pasirinkdamas vertinimo būdą, t. y. atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir, prireikus, parinkdamas vertinimo metodus.

LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas (1) apskaičiuoti mokesčius, (2) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, (3) tvarkyti apskaitą, (4) saugoti apskaitos ar kitus dokumentus¹⁰.

Papildomai pažymėtina, kad LVAT laikosi pozicijos, jog buhalterinės apskaitos duomenys pagal teisės aktų nuostatas yra pirminiai ir leistini informacijos šaltiniai, kurių pagrindu yra galima teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuoti mokėtinus į biudžetą mokesčius, todėl tais atvejais, kai tokių duomenų mokesčio mokėtojas nerenka, juos iškraipo ar sunaikina, yra prarandama objektyvi galimybė įprasta tvarka (teisės aktų nustatyta tvarka) apskaičiuoti į biudžetą mokėtinų mokesčių sumas (dydžius).

Komisija pažymi, jog atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais apskaičiavimais. LVAT yra konstatavęs, kad MAJ 70 straipsnio 1 dalies norma yra skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinės prievolės dydis, atitinkantis protingumo ir teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinės prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių vertinimo kriterijų. Tam, kad būtų paneigtas tokiu būdu nustatytas mokestinės prievolės dydis, mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, patvirtinančius, jog nurodytų įvertinimo kriterijų buvo nesilaikyta, t. y. įrodyti, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokestinės prievolės dydis neatitinka protingumo ir teisingumo kriterijų¹¹.

Sprendime nurodyta, kad patikrinimo metu Pareiškėja nepateikė dvibučio namo, esančio (duomenys neskelbtini), statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, o B.A. prie 2020-11-04 pateiktos Pajamų mokesčio deklaracijos už 2019 m. nepridėjo minėtų dokumentų, taip pat Pareiškėja nepateikė dvibučio namo, esančio (duomenys neskelbtini), statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, todėl Inspekcija patikrinimo metu 2019 ir 2021 m. parduotų dvibučių namų statybines vertes apskaičiavo vadovaudamasi MAJ 70 straipsnio 1 dalies, Taisyklių 4, 6, 20 bei 29 punkto nuostatomis ir UAB „B“ parengtu nekilnojamojo turto atkūrimo kaštų (statybinės vertės) kainynu. Taip pat Vilniaus AVMI nustatė, kad B.A. ir Pareiškėja 2019 – 2021 m. pardavė nekilnojamąjį turtą už kurį gavo pajamų ir patyrė įsigijimo išlaidų, t. y. sudarė eilę žemės sklypų pardavimo sandorių. Įvertinus surinktus duomenis, pardavimo pajamos, vadovaujantis GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 28 punkto nuostatomis, priskirtos apmokestinamosioms pajamoms.

Iš ginčo medžiagos taip pat matyti, kad vadovaujantis PVMĮ 2 straipsnio 5 dalimi, 3 straipsnio 1 dalimi, 32 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 71 straipsnio 1 ir 2 dalimis, mokesčių administratorius pripažino, kad B.A. vykdė ekonominę veiklą ir 2019 – 2020 m. gavo

¹⁰ LVAT 2010-11-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1542/2010, 2011-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-146/2011; 2012-11-12 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-1984/2012; 2015-12-02 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2210-502/2015; 2016-02-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A-384-442/2016; 2021-06-02 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2077-442/2021 ir kt.

¹¹ LVAT 2007-06-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A-11-603/2007; 2012-12-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-2491/2011; 2015-02-11 Nr. A-11-603/2007; 2012-12-12 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-2491/2011; 2015-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. P-45-438/2015; 2021-06-02 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2077-442/2021; 2023-02-15 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-249-815/2023 ir kt.

nekilnojamojo turto PVM apmokestinamų pajamų, todėl apskaičiuotas į biudžetą mokėtinas PVM: už 2019 m. vasario mėn. – 23 863 Eur PVM, už 2019 m. kovo mėn. – 5 207 Eur PVM, už 2019 m. lapkričio mėn. – 3 471 Eur PVM, už 2020 m. liepos mėn. – 13 017 Eur PVM.

Kaip minėta pirmiau, patikrinimo metu nustatyta, kad B.A. 2019 - 2020 m. gavo pajamas už dalimis parduotus žemės sklypus (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) su gyvenamaisiais butais (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini), taip pat už parduotus žemės sklypus (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini), kurios pripažintos PVM apmokestinamais tiekimais (pajamomis). Mokesčių administratorius konstatavo, kad žemės sklypų įsigijimo ir namų statybos bei pardavimo sandoriai buvo ne atsitiktiniai, pripažino, kad B.A. veikla atitinka PVMĮ 2 straipsnio 5 dalyje apibrėžtą ekonominės veiklos apibūdinimą, todėl minėtos žemės sklypų ir butų pajamos pripažintos PVM apmokestinamais tiekimais (pajamomis). Paminėtina, kad Patikrinimo akte konstatuota, jog B.A. ir Pareiškėja 2019 – 2022 m. faktiškai gyveno adresu (duomenys neskelbtini) ir šiuo adresu esantį nekilnojamąjį turtą naudojo asmeniniams poreikiams tenkinti, todėl vadovaujantis PVMĮ 2 straipsnio 8 dalies nuostatomis, B.A. 2021 m. gautos 92 500 Eur nekilnojamojo turto (duomenys neskelbtini) pardavimo pajamos nepriskirtos ekonominės veiklos pajamoms ir vadovaujantis PVMĮ 71 straipsnio 1 ir 2 dalių, 92 straipsnio 1 dalies nuostatomis nuo minėtų pajamų PVM neapskaičiuotas.

Atsakant į Pareiškėjos argumentus dėl kilusio neaiškumo, ar Inspekcijai nustatinėjant parduotų butų ((duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini)) statybines vertes buvo nustatytas ir įvertintas PVM, paaiškintina, kad iš Patikrinimo akto matyti, kad Pareiškėja nepateikė namų (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini) statybos išlaidų dokumentų, kuriuose būtų išskirtas medžiagų ir / ar statybos paslaugų pirkimo PVM, todėl pakartotinio patikrinimo metu, kaip ir pirminio patikrinimo metu, nenustatytas atskaitomas PVM. Pareiškėjai nepateikus minėtų namų statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų, Inspekcija patikrinimo metu GPM bazę apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, įtvirtintą MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje, bei taikant Taisyklių 4, 6, 20, 29 punktų nuostatas ir UAB „B“ parengtu nekilnojamojo turto atkūrimo kaštų (statybinės vertės) kainynu. Komisija atkreipia dėmesį, kad UAB „B“ duomenyse PVM nėra išskirtas, o iš Patikrinimo akto matyti, kad apskaičiuojant GPM iš GPM apmokestinamųjų pajamų PVM buvo atimtas, todėl Komisijos vertinimu, tiek GPM, tiek PVM dėl ginčo objektų yra apskaičiuotas tinkamai bei pagrįstai.

Dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių

Pareiškėjos vertinimu yra pagrindas atleisti nuo visos apskaičiuotų delspinigių sumos vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais, atsižvelgus į aplinkybes, jog ji veikė kaip sąžiningas mokesčių mokėtojas, nevengė jokių mokestinių prievolių, neraginama savo veiksmais siekė kuo greičiau išspręsti susidariusią problemą, mokestinio patikrinimo metu geranoriškai bendradarbiavo ir jokių procesų nevilkino, sutinka su didžiąja dalimi mokestinių prievolių. Taip pat Pareiškėja delspinigių dydį sieja su ilga mokestinio patikrinimo trukme (nuo 2022-09-27 iki 2025 m.).

MAĮ 100 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog nuo delspinigių mokesčių mokėtoją gali atleisti mokesčių administratorius, o mokestinio ginčo metu – ir mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija. Atsižvelgiant į išdėstytą, Komisija šiame sprendime pasisako dėl galimybės atleisti nuo delspinigių vadovaujantis teisingumo ir protingumo bei proporcingumo kriterijais.

Komisija pažymi, kad LVAT, formuodamas teismų praktiką dėl mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų sumokėjimo, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Konstitucinio Teismo suformuotą

doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus¹². Tačiau akcentuotina, kad atleidimas nuo ekonominių sankcijų mokėjimo yra galimas tik esant išskirtinėms aplinkybėms¹³, kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo – pavyzdžiui, nepateisinamai ilgai truko mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmai, mokesčių administratorius nepagrįstai ilgai delsė atnaujinti mokesčių mokėtojo kontrolės veiksmus po mokestinio patikrinimo sustabdymo, pirminio patikrinimo metu nevisapusiškai įvertintos su apmokestinimu susijusios aplinkybės, dėl kurių kilo būtinybė atlikti pakartotinius tikrinimo veiksmus, o visą šį laikotarpį buvo skaičiuojami delspinigiai, ir pan., arba tais atvejais, kai yra akivaizdu, kad apskaičiuoti delspinigiai (atliekantys biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) dėl savo dydžio (pvz., artimas ar net viršijantis pačią mokestinę prievolę) būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui, taip pat turi būti vertinamos ir pažeidimo padarymo aplinkybės. Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas, paties mokėtojo elgesys kontrolės veiksmų metu ar po jų, geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu, taip pat tam tikros mokesčių mokėtoją apibūdinančios aplinkybės – amžius, socialinė grupė, sveikatos problemos ir pan.¹⁴ Tačiau pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos.

Taigi, taikant teisingumo ir protingumo kriterijus, vertintini visų mokestinių teisinių santykių dalyvių veiksmai mokesčių administravimo procese. Teisingumo siekimas suprantamas, kaip siekimas protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius bei mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą).

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes, kad atsižvelgiant į tai būtų galima skirti mažesnę nuobaudą nei sankcijoje numatytoji minimali ir kt.; įstatymuose

¹² LVAT 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-971/2014.

¹³ LVAT 2017-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017, 2018-02-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-144-602/2018, 2020-07-29 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3155-968/2020 ir kt.

¹⁴ LVAT 2014-03-17 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-556-990/2014.

už įstatymų pažeidimus nustatomos baudos turi būti tokio dydžio, koks yra būtinas siekiant teisėto ir visuotinai svarbaus tikslo – užtikrinti įstatymų laikymąsi, nustatytų pareigų vykdymą¹⁵.

Nuo teisingumo principo, kaip universalus bendrojo teisės principo, neatskiriamas proporcingumo principas, kurio esmė yra tai, kad pritaikyta neigiama poveikio priemonė turi atitikti padarytą pažeidimą. Tačiau teisės teorijoje ir teisminėje praktikoje pripažįstama, kad teisingumo principas reikalauja, jog asmuo, padaręs priešingą teisei veiką, neišvengtų ir atsakomybės. Be to, LVAT aiškindamas proporcingumo principo taikymą, yra nurodęs, kad būtina rasti balansą tarp padaryto pažeidimo ir taikytos poveikio priemonės dydžio¹⁶.

Kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAĮ 8 straipsnio 1 dalis). Mokesčių surinkimas, kaip ne kartą yra pažymėjęs ir Konstitucinis Teismas bei LVAT, yra susijęs su viešojo intereso apsauga, nes taip yra gaunama lėšų visos visuomenės poreikiams tenkinti. Nemokant mokesčių, viešasis interesas yra pažeidžiamas, o subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai prisidedantis prie mokesčių nemokėjimo, mokesčių teisės prasme elgiasi nesąžiningai. Tokiu būdu pažeidžiami ir mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės principai, nes mokesčių nemokantys subjektai konkurencine prasme atsiduria geresnėje padėtyje nei juos mokantys¹⁷.

Komisija pabrėžia, kad nagrinėjamu atveju nors ir buvo atliktas pakartotinis patikrinimas (dėl nekilnojamojo turto (eliminuojuant gyvenamąjį bustą)), kurio trukmė turėjo įtakos delspinigių skaičiavimui, tačiau mokesčių administratorius atleido nuo dalies delspinigių, kurie susidarė po Pareiškėjos sutuoktinio mirties, t. y. Vilniaus AVMI atleido B.A. nuo 6 886,38 Eur GPM, 12 540,69 Eur PVM ir 105,52 Eur NTM delspinigių, kas sudaro atitinkamai 85 proc., 64 proc., 78 proc. delspinigių prievolių. Komisija pažymi, kad dar labiau mažinti apskaičiuotus delspinigius neturi jokio teisinio pagrindo, kadangi tai pažeistų mokesčių mokėtojų lygybės principą ir Pareiškėja atsidurtų geresnėje padėtyje, nei tie mokesčių mokėtojai, kurie sąžiningai ir laiku moka mokesčius, taip pat tokiu atveju nebūtų pasiekti delspinigių skaičiavimo numatyti tikslai. Pastebėtina, kad šiuo sprendimu perskaičiavus mokėtinus mokesčius, sumažėja ir nuo naujai apskaičiuotų sumų mokėtini delspinigiai.

Esant pirmiau šiame sprendime paminėtiems pagrindams koreguoti GPM, VSD ir PSD įmokų apskaičiavimą už 2018 ir 2021 m., keičiasi ir bendra tikrinto laikotarpio apskaičiuotų GPM, VSD ir PSD įmokų bei GPM delspinigių suma, t. y. vietoje Inspekcijos Sprendimu patvirtinto 25 029,43 Eur GPM, 13 566,16 Eur VSD įmokų, 6 538,44 Eur PSD įmokų, 1 223,76 Eur GPM delspinigių, patvirtinama 23 732,46 Eur GPM (675 Eur už 2018 m., 1 276,62 Eur – 2019 m., 836,66 Eur – 2020 m., 20 542,11 Eur – 2021 m., 402,07 Eur – 2022 m.), 8 568,56 Eur VSD įmokų (1791,67 Eur už 2020 m., 5 849,93 Eur – 2021 m., 926,96 Eur – 2022 m.), 4 777,03 Eur PSD įmokų (998,87 Eur už 2020 m., 3 261,38 Eur – 2021 m., 516,78 Eur – 2022 m.) ir 928,47 Eur GPM delspinigių (120,60 Eur už 2018 m., 108,3 Eur – 2019 m., 71,25 Eur – 2020 m., 628,32 Eur – 2021 m.) suma.

¹⁵ Konstitucinio Teismo 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai.

¹⁶ LVAT 2016-03-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-298-556/2016.

¹⁷ Konstitucinio Teismo 2003-11-17 nutarimas, LVAT 2011-09-05 sprendimas administracinėje byloje Nr. A-556-2255/2011, 2014-01-30 nutartis administracinėje byloje Nr. A-442-231/2014 ir kt.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-07-10 sprendimą Nr. 68-44 ir vietoje 25 029,43 Eur GPM, 45 558 Eur PVM, 255,72 Eur NTM, 13 566,16 Eur VSD įmokų, 6 538,44 Eur PSD įmokų, 1 223,76 Eur GPM delspinigių, 7 034,07 Eur PVM ir 29,02 Eur NTM delspinigių, nurodyti sumokėti 23 732,46 Eur GPM, 45 558 Eur PVM, 255,72 Eur NTM, 8 568,56 Eur VSD įmokas, 4 777,03 Eur PSD įmokas, 928,47 Eur GPM delspinigius, 7 034,07 Eur PVM delspinigius ir 29,02 Eur NTM delspinigius.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesstinį ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė